ตอนที่ 1133 ไดโนเสาร์เกิดขึ้นมาอีกครั้ง

หานเติ่นเรียกอัศวินผู้ไม่ภักดีกลับเข้ามาภายในจิต เขาต้อง การที่จะหนีออกไปจากหุบเขานี้ ซึ่งเขาเชื่อว่าด้วยชุดเกราะ และโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดอย่างน้อยๆเขาก็น่าจะ สามารถหนีรอดออกไปจากที่นี่ได้

เขาไม่สามารถที่จะสังหารมนุษย์แมงป่องล่องหน ซึ่งเหตุผล
หลักๆก็มาจากการที่เขาไม่สามารถเห็นตัวอีกฝ่ายได้ หาน
เซิ่นรู้ว่าเขาต้องคิดหาวิธีที่จะทำให้เห็นตัวของมันได้ก่อนที่จะ
ลองสู้อีกครั้ง

แต่ก่อนที่หานเซิ่นจะได้หนีออกจากหุบเขาไป เขาก็ได้ยิน เสียงแตกร้าวของอะไรบางอย่าง หลังจากนั้นก็มีอะไร บางอย่างล่วงลงมาบนพื้น

เมื่อหานเซิ่นหันไปดู เขาก็เห็นไข่สีฟ้าที่มีเปลือกแตกร้าว
ตกลงไปที่พื้น มันส่องสว่างออกมา เหมือนใกล้ที่จะฝักออก
มาเต็มที่แล้ว

"ไดโนเสาร์สีฟ้าวิวัฒนาการเสร็จในตอนนี้เนี่ยนะ?!" หาน เซิ่นซ็อค เขารีบไปหยิบมันกลับขึ้นมา ถึงแม้ไดโนเสาร์จะเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด แต่หานเซิ่นก็ ไม่คิดว่ามันจะสามารถรับมือกับมนุษย์แมงป่องได้

แต่ก่อนที่หานเซิ่นจะสามารถหยิบไข่กลับขึ้นมาได้นั้น เขาก็ รู้สึกเจ็บปวดที่บริเวณด้านหลัง ทำให้เขากระเด็นไปข้างหน้า และกระแทกเข้ากับกำแพงหินจนเละเทะ

ป้ง!

พลังที่มองเห็นเหยียบย่ำไปที่ไข่และพยายามจะทำลายมัน

ภาพนั้นทำให้หานเซิ่นโกรธอย่างมาก เขารอคอยเป็นเวลา นานกว่าที่มันจะฝักออกมาจากไข่ และในที่สุดมันก็กำลังจะ ออกมาแล้ว แต่มันกลับถูกเหยียบอย่างไร้ความปราณี

ถ้าหานเซิ่นสามารถเห็นตัวของมนุษย์แมงป่องได้ล่ะก็ เขาก็ คงจะกระหน่ำโจมตีใส่มันไม่ยั้งด้วยความโกรธ

แต่แน่นอนว่าเขายังไม่สามารถมองเห็นมันได้ ดังนั้นการหนี ไปจากที่นี่ก็คือเป้าหมายหลักในตอนนี้

ปัง! ปัง! ปัง!

หานเซิ่นได้ยินเสียงดังมาจากด้านหลัง เมื่อเขาหันกลับไป มอง เขาก็เห็นพลังที่มองไม่เห็นโจมตีใส่เปลือกไข่ที่กองอยู่ บนพื้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดเป็นหลุมที่พื้น

แต่ก็มีอะไรบางอย่างสีฟ้าปรากฏขึ้น และมันก็เริ่มขยายใหญ่ จนเป็นรูปร่างของไดโนเสาร์

"มันยังไม่ได้ถูกฆ่าหรอเนี่ย?" หานเซิ่นได้รับช่วงเวลาแห่ง ความสุขสั้นๆท่ามกลางสถานการณ์ที่ย่ำแย่นี้ ไดโนเสาร์สีฟ้าขยายขนาดขึ้นจนกระทั่งมีความสูง 3 เมตร ร่างกายของมันทั้งสูงและหนักแน่น ทำให้มันดูไร้เทียมทาน

เคร็ง! เคร็ง! เคร็ง!

หานเซิ่นสามารถเข้าใจได้ว่าเสียงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเสียงของ หางของมนุษย์แมงป่องที่ใจมตีใส่ไดในเสาร์อย่างต่อเนื่อง แต่มันก็แทบจะไม่มีผลกับผิวโลหะของไดในเสาร์

น่าเสียดายที่ไดโนเสาร์สีฟ้าไม่สามารถมองเห็นมนุษย์แมง ป่องเช่นเดียวกับหานเซิ่น เมื่อมันถูกโจมตี มันก็เริ่มส่งเสียง คำรามและวิ่งไปรอบๆโดยพยายามที่จะไล่ล่าศัตรูที่มองไม่ โชคดีที่มนุษย์แมงป่องดูเหมือนจะยุ่งกับการรับมือไดโนเสาร์ อยู่ ทำให้หานเซิ่นมีเวลาหนีไป ไดโนเสาร์นั้นถูกโจมตีจนล้ม ลงไปหลายครั้ง แต่ทุกครั้งที่ล้มลงไป มันก็จะลุกกลับขึ้นมา ใหม่

"ไดโนเสาร์ตัวนี้ถึงจะช้าและพลังก็ธรรมดาๆ แต่มันก็เป็นตัว ชนที่ยอดเยี่ยมอะไรอย่างนี้!" แต่หานเซิ่นรู้ว่าตอนนี้ไม่ใช่ เวลาที่เขาจะมามัวชื่นชมสัตว์เลี้ยงตัวใหม่ โหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดนั้นสามารถอยู่ได้เพียงชั่วโมง เดียว และเขาก็ต้องออกจากโหมดนี้แล้วในเร็วๆนี้

หานเซิ่นกำลังจะออกคำสั่งให้ไดโนเสาร์สีฟ้าหนีไปพร้อมกับ เขา แต่ไดโนเสาร์ก็คำรามออกมาอีกครั้ง หลังจากนั้นก็มีเขา สีฟ้างอกออกมาจากหน้าผาก และดวงตาของมันก็ส่อง ประกายออกมา

ป้ง!

พลังอันชั่วร้ายโจมตีใส่ไดโนเสาร์อย่างต่อเนื่อง ทำให้มันล้ม ลงไปกับพื้น แต่หลังจากนั้นดวงตาที่ส่องสว่างก็ส่องออกไปที่ทิศทางหนึ่ง และหลังจากนั้นไดโนเสาร์ก็ตามอะไรบางอย่างไป

ปัง! ปัง! ปัง!

หานเซิ่นได้ยินเสียงมากขึ้น ขณะที่บาดแผลเริ่มจะปรากฏทั่ว ร่างของไดโนเสาร์ แต่ถึงอย่างนั้นดวงตาของมันก็ยังจับจ้อง ไปที่อะไรบางอย่าง

"มันสามารถมองเห็นมนุษย์แมงป่องอย่างนั้นหรอ?" หาน เซิ่นอึ้งกับสิ่งที่เห็น หลังจากนั้นใดในเสาร์สีฟ้าก็เริ่มเคลื่อนใหว แขนของมันขยับ ออกไปด้านหน้า ราวกับว่ากำลังกอดความว่างเปล่าอยู่ ใดในเสาร์ยังคงถูกใจมตีต่อไป แต่มันก็อ้าปากขึ้นและกัดเข้า ไปที่อะไรบางอย่าง

มนุษย์แมงป่องถูกกัด ซึ่งทำให้มันบ้าคลั่งยิ่งขึ้น มันกระหน่ำ ใช้ทั้งก้ามและหางแมงป่องโจมตีไดโนเสาร์ไม่ยั้ง ไดโนเสาร์ นั้นแข็งแกร่ง แต่มันก็ไม่แข็งแกร่งพอที่จะสามารถต้านการ โจมตีพวกนี้ได้ ในที่สุดมันก็เริ่มจะมีเลือดสีฟ้าไหลออกมา

ปากของมันเองก็มีเลือดไหลออกมา เนื่องจากถูกโจมตีเข้าไป หนึ่งครั้ง แต่ปากของไดโนเสาร์ก็ยังกัดอะไรบางอย่างอยู่

หานเซิ่นหยุดวิ่งหนี เขาเรียกเหรียญออกมาระหว่างนิ้ว และ ตัวเลขก็เริ่มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

มนุษย์แมงป่องรู้ว่าหานเซิ่นกำลังทำอะไรบางอย่าง และมันก็ ต้องการที่จะไปหยุดเขา

แต่ถึงมันจะรู้ตัวก็ไม่ได้สำคัญอะไร เพราะไดโนเสาร์ไม่ยอม ปล่อยให้มันไป มนุษย์แมงป่องถูกหยุดอยู่กับที่ และไม่ว่ามัน จะพยายามยังไง มันก็ไม่สามารถหลุดเป็นอิสระได้ เหรียญเริ่มสั่นสะเทือนและส่องแสงที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังที่ อัดแน่น "7 8 9" ขณะที่ตัวเลขเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ลักษณะของ เหรียญก็ดูน่ากลัวขึ้นไปอีก

มนุษย์แมงป่องรู้ถึงอันตรายที่กำลังมาถึง มันพยายามจะโจม ตีไดโนเสาร์อย่างตัวเนื่องโดยหวังจะหนีไปจากขากรรไกรของ ไดโนเสาร์

การโจมตีของมันรุนแรงอย่างมาก และไดโนเสาร์ก็เริ่มจะจับ มันเอาไว้ไม่อยู่แล้ว มนุษย์แมงป่องหลุดออกมาจากขากรรไกรของไดโนเสาร์ได้ สำเร็จ แต่โชคร้ายสำหรับมัน ที่มันยังถูกจับเอาไว้ด้วยกรง เล็บของไดโนเสาร์อยู่

"ตอนนี้แหละ!" หานเซิ่นไม่สามารถรอได้อีกต่อไปแล้ว ดังนั้น เขาจึงดีดเหรียญออกไปในตำแหน่งที่มนุษย์แมงป่องถูกล็อค เอาไว้อยู่